KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 950/2002

av den 3 juni 2002

om ändring av förordning (EG) nr 560/2002 om införande av provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94 [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2474/2000 [2],

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83 [3], senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1138/98 [4],

efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättas genom artikel 4 i förordningarna (EG) nr 3285/94 och 519/94, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 560/2002 [5] fastställs tullkvoter för vissa stålprodukter och föreskrivs att en tilläggstull skall betalas om kvoterna överskrids. Dessa tullkvoter skall enligt artikel 3 i den förordningen förvaltas i enlighet med artiklarna 308a–308c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 [6], senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 [7], vilket bland annat innebär att tullmyndigheterna skall begära att säkerhet ställs i syfte att garantera att tullskulder i samband med dessa produkter betalas.

(2) De erfarenheter som gjorts sedan åtgärden trädde i kraft visar att åtgärden medför en onödig administrativ börda i samband med importen av sådana produkter, eftersom tullkvoterna nyligen har börjat användas. Kravet på ställande av säkerhet skulle också under dessa omständigheter kunna anses strida mot syftet med åtgärderna, vilket är att bibehålla de tidigare handelsvillkoren inom ramen för tullkvoterna. För att det även i fortsättningen skall vara möjligt att obehindrat utnyttja tullkvoterna, samtidigt som det är nödvändigt att se till att tullskulder som uppstår vid överskridande av dessa tullkvoter betalas, anser kommissionen därför att tullmyndigheterna inte bör vara skyldiga att begära säkerhet för dessa produkter förrän 75 % av den ursprungliga volymen av de berörda tullkvoterna har förbrukats.

(3) För att detta mål skall kunna uppnås bör tullkvoterna behandlas som icke-kritiska i den mening som avses i artikel 308c i förordning (EEG) nr 2454/93 till dess att 75 % av den ursprungliga volymen av den berörda tullkvoten har förbrukats, vilket innebär att skyldigheten att begära säkerhet före denna tidpunkt undanröjs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i förordning (EG) nr 560/2002 skall ändras på följande sätt:

1. Följande text skall införas före den andra meningen:

   ”Vid tillämpning av artikel 248 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall emellertid varje tullkvot anses vara icke-kritisk i enlighet med artikel 308c i den förordningen till dess att 75 % av den ursprungliga volymen av tullkvoten i fråga har förbrukats.”

2. I den andra meningen skall ordet ”bestämmelse” införas mellan ”Denna och får”. (Föranleder ingen ändring i den svenska versionen.)

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

[1] EGT L 349, 31.12.1994, s. 53.
[2] EGT L 286, 11.11.2000, s. 1.
[3] EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.
[4] EGT L 159, 3.6.1998, s. 1.
[5] EGT L 85, 28.3.2002, s. 1.
[6] EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.
[7] EGT L 68, 12.3.2002, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 juni 2002.

På kommissionens vägnar
Pascal LAMY
Ledamot av kommissionen